

sine ja selge viis juhatas peálissitud sedda ammetit temma kätte uskuda, liati, et ta kirjotada moistis. Võib kül olla, et temmal ka teiste ees, ennam õnne olli, ja et wagga wannematte palived sedda õnne saatid; sest seál olli mitto teine veel, kes ühtegi alinem temmasti ei olnud. Agga keik ei voi ühtlase tousta, ja dige innimenne sepärrast ikka au-wäärt on, kui ta la maddalama kohha peále jáab — Agga Ülem, ja iggaüks auustarvad tedda.

Mi mitto au-tükkid nüüd Willemi munderi peál seisid, ni mitmes lahvingis olli temma olnud — ilma nendeta, mis veiked taplemised ollid. Agga kohhe eäsimesses lahvingis raiuti temma palle sisse — õnnekõs nenda, et ta muud wigga ei sanud, kui sedda arni, mis tedda veel priskemaks teggi. Kolmandama lahvingi párrast tösteti tedda au-risti kandjaks, sest seál ta, kui wannem seársand, wágga süddamik olnud. Agga sellesamma lahvingi sees sai fa temma kassit nenda harvatud, et ta ennam ei

woinud sda asja peále jáda. Sepärrast parrandati essite temma harvad árra, ja siis jái temmase wannema seársandi palk, ning se rahha, mis au-rist, aasta kohha, kannab, ello aiani; ning selle peále tehti temmase kirja, mis sedda kinnitas, ja temma tenimisse truuist kulutas.

Agga et nüüd juhtus, et Willemi endise moisarvamenta poia poeg, felle jalla läobi sellesamma lahvingi sees, hobbone alt mahha lastud, piddalis temmaga tuttamaks sainud, ja ni kauaks fojo tulla subba sai, kui ta jalga piddi árra parrandama, siis olli ta Willemit omma seltsi vótnud. Seddarvisi Willem siis omma male jálle tagasi sai, ja mis temmase willetsussets näitis juhturva, andis temmase nüüd mõnnusat ello, nenda kui kirjotud on: „meie teame, et keik heaks tulleb neile, kes Guimalat armastarvad, ja temma ennepetud nou läbibi on fatsutud.“ Gest kohhe teisel páral olli ta omma endist wanna prauat terretama lähinud, ja se kihlas tedda isse Lisoga árra.